

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה- ■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נזיר-שלשה מינין	מאן דאמר											
מימרא	[רבי אליעזר]										♦ ■	מז.מ
מי שנזרק עליו אחד מן הדמים ונטמא, רבי אליעזר אומר: סותר את הכל	יביא שאר קרבנותיו ויטהר.										♦ ■	מז.
מעשה במרים התרמודית שנזרק עליה אחד מן הדמים, ובאו ואמרו לה על בתה שהיתה מסוכנת, והלכה ומצאה שמתה, ואמרו חכמים: תביא שאר קרבנותיה ותטהר.	אמרו לו:										○ ■	מז.
סותר את הכל	קתני רבי אליעזר:										■ ♦	מז.
כל אחר מלאת - שבעה סותר	והאמר רבי אליעזר:										■ ;	מז.
מאי סותר נמי דקאמר ר' אליעזר? סותר קרבנותיו.	רב:										!	מז.
הכי נמי מסתברא											■	מז.
יביא שאר קרבנותיו ותטהר	דקתני, וחכ"א:										■ ■	מז.
ש"מ											■ ■	מז.
ומעשה נמי במרים התרמודית שנזרק עליה אחד מן הדמים, ובאו והודיעוה על בתה שהיתה מסוכנת, והלכה ומצאה שמתה, ואמרו חכמים: תביא שאר קרבנותיה ותטהר,											○ ■	מז.
ש"מ											■ ■	מז.
הדרן עלך שלשה מינין											♦	

נוזר-כהן גדול		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כהן גדול ונוזר אין מיטמאין לקרוביהן, אבל מיטמאין למת מצוה.											■	מז: מ
היו מהלכין בדרך ומצאו מת מצוה, רבי אליעזר אומר: יטמא כהן גדול ואל יטמא נזיר	[רבי אליעזר]										◆ ■	מז: מ
יטמא נזיר ואל יטמא כהן גדול.	חכמים:										◆ ■	מז: מ
יטמא כהן שאינו מביא קרבן על טומאתו, ואל יטמא נזיר שהוא מביא קרבן על טומאתו	אמר להם רבי אליעזר:										■ ◇	מז: מ
יטמא נזיר שאין קדושתו עולם, ואל יטמא כהן שקדושתו קדושת עולם.	אמרו לו: [חכמים]										■ ◇	מז: מ
בשלמא כהן גדול ונוזר, האי סבר: כהן גדול עדיף, והאי סבר: נזיר עדיף											■ ◇	מז: מ
משוח בשמן המשחה ומרובה בגדים - משוח בשמן המשחה עדיף, דאילו משוח בשמן המשחה מביא פר הבא על כל המצות, ואילו מרובה בגדים אין מביא											■ ◇	מז: מ
משוח שעבר ומרובה בגדים - מרובה בגדים עדיף, דמרובה בגדים עביד עבודה, ואילו משוח שעבר לאו בר עבודה הוא											■ ◇	מז: מ
עבר מחמת קירוי ויבר מחמת מומו - עבר מחמת קירוי עדיף, דאילו האי חזי לעבודה למחר, ואילו עבר מחמת מומו לא חזי לעבודה.											■ ◇	מז: מ
משוח מלחמה וסגן, הי מיניהו עדיף? משוח מלחמה עדיף דחזי למלחמה, או דלמא סגן עדיף דחזי לעבודה?	איבעיא להו:										^ ◇	מז: מ
אין בין משוח מלחמה לסגן, אלא שאם היו מהלכין בדרך ומצאו מת מצוה - יטמא משוח מלחמה ואל יטמא הסגן.	ת"ש, דתניא:										■ ! ◇	מז: מ
משוח מלחמה קודם לסגן	והתניא:										■ ?	מז: מ
לענין החיותו - משוח מלחמה עדיף, מאי טעמא? דתלו ביה רבים, ולענין טומאה - סגן עדיף	מר זוטרא:										! ◇	מז: מ
למה תקנו סגן לכהן גדול? שאם אירע בו פסול, הרי נכנס ומשמש תחתיו.	דתניא, רבי חנינא בן אנטיגנוס:										■ !	מז: מ
עד כאן לא פליגי - אלא בכהן גדול ונוזר כי קא אזלי בהדי הדדי, אבל חד חד לחודיה - בר איטמויי אינון.											■ ◇	מז: מ
מנא הני מילי?											^	מז: מ
(ויקרא כא) על כל נפשות מת לא יבא.	דת"ר:										■ ! ◇	מז: מ
במה הכתוב מדבר?											^ !	מז: מ
אי ברחוקים											! !	מז: מ
קל וחומר הוא: ומה כהן הדיוט שהוא מיטמא לקרובים - אינו מיטמא לרחוקים, כהן גדול שאינו מיטמא לקרובים - אינו דין שאינו מיטמא לרחוקים											! ?	מז: מ
אלא בקרובים הכתוב מדבר, ולאביו הוא דאינו מיטמא, הא מיטמא הוא למת מצוה.											! ! ◇	מז: מ